Världens bästa väg!

Komiken Eddie Izzard har myntat uttrycket: ”Europe – where history comes from”. Och bara ett par timmar bort från vårt välstrukturerade och moderna samhälle står kulturarven som spön i backen. Det finns dessutom gott om platser där häst och vagn är mer regel än undantag. Och vägar som tar andan även ur den mest rutinerade knutten.

I den tredje och sista delen tar sig våra tre vänner an europas östra hörn.

Text: **Roberto Toro** Foto: **Roberto Toro**, **Jonas Fors Lellky** & **Jenny Wu**

Se fler bilder på www.alltommc.se

Resrutt

Jonas, Roberto och Jennys resa tog sammanlagt sex veckor. Rutten ser du på kartan ovan och de olika färgerna markerar de tre delar vi kommer att följa dem i.

- **Del 1,** Sverige - Italien *(avklarad AoMC nr 2 2012)*
- **Del 2,** Grekland - Bulgarien *(avklarad AoMC nr 3 2012)*
- **Del 3,** Rumänien - Sverige

Resenärerna

Roberto Toro

Jenny Wu

Jonas Fors Lellky

Jonas Fors Lellky och Roberto Toro älskar att resa. Och helst av allt på hoj. Redan 2010 kunde den trogne Allt om MC-läsaren stifta bekantskap med teamet som på webben kallar sig Fly Vardagen (Flyvardagen.nu). Då var det Chile och Argentina som stod på menyn, nu tar de sig an Europa och med resan följer kompisen Jenny Wu.

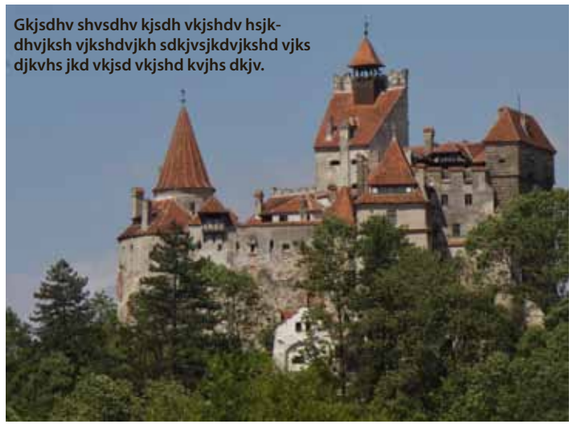

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjk-dhvjksh vjkshdvjkh sdkjvsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd vkjshd kvjhs dkjv.

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjkdhvjksh vjkshdvjkh sdkj-vsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd vkjshd kvjhs dkjvhskjdhvjsh vkjhs dkjvh sddfblöd fkbödf löbk dlöfbk löd-kf blök ödfbölk dföl dfbdfkjvh kjsdhv kj.

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjkdhvjksh vjkshdvjkh sdkj-vsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd v bjdlkjblkdj fblkj dlkfblkdfj lkdf jblklkjdfdfb lkdfbl dfkjshd kvjhs dkjvh-skjdhvjsh vkjhs dkjvh sdkjvh kjsdhv kj.

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjkdhvjksh vjkshdvjkh sd-kjvsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd vkjshd kvjhs dkjvh-skjdhvjsh vkjhs dkjvh sdkjvh kjsdhv kj.

Vägen började med asfalt. Övergick till grus. Sedan till skogsväg. Till något som endast med god vilja skulle kunna kallas väg bestående av lera.

Plötsligt poppar frågan upp i skallen – vad är egentligen viktigast under en hojsemester? I Europa där världsarven duggar tätt är det lätt att tänka att det är den rika historien och alla fornlämningar som finns i överflöd. Eller att det är att uppleva de olika ländernas rika kulturer? Men, handen på hjärtat, är det så klart själva körningen och de spännande mötena med människor som är absolut viktigast. Och toppbetyg i båda dessa grenar får Rumänien, vars gräns vi just hade passerat.

En första överraskning, om du råkar vara spansktalande, är språket. Det var väldigt förvånande att titta på nyheterna och förstå stora delar av det som sades. Efter lite efterforskande visar det sig att rumänskan är likt latin och därför har en hel del gemensamt med spanskan. Vacker natur, underbara vägar av alla typer och hjälpsamma människor finns det gott om här. Rumäninen måste även vara ett av de få länderna i Europa där man fortfarande kan ta sin hoj och köra offroad utan att bli halshuggen av någon arg bonde.

Köra bland molnen

Rutten som de rumänska cyklisterna vi kom i kontakt med tidigare under resan mailat över kom att ta oss fram och tillbaka över bergskedjan Karpaterna. Första passet kördes via Trans Alpina, även kallad Kungens väg. Skillnaden mot Kungens kurva här i Sverige är dock markant.

Vägen sägs ha byggts av Kung Carol II och sedan blivit ombyggd av tyska trupper under andra världskriget. Högsta punkten ligger 2.145 m.ö.h och vägen stänger under vinterhalvåret då klimatet i Rumänien är minst sagt omväxlande. På sommaren kan det bli över 40 grader och på vintern under minus 30. Att köra bland molnen ger förutom lite fukt på visiret en känsla av att flyga. Det gäller dock att se upp det kan lätt bli en flygtur då vägräcken inte är särskilt prioriterade.

Vägen med stort V

Det sägs att Rumäniens sista kommunistiske ledare, Nicolae Ceaușescu, inte ville vara sämre än tysklarna och därför lät bygga en ny väg enkom för att överträffa Trans Alpina. Detta är vägen som var ett av resans mål, vägen med stort V med det fantasieggande namnet The Transfăgărășan. Att den tar över hedersplatsen från Stelvio Pass i Italien beror mycket på att kurvorna inte är lika snäva och att den är mindre trafikerad vilket gör den mycket roligare att köra. Makalösa vyer och glada rumäner gör att den än så länge sitter säkert på kungatronen över hojvänliga asfaltsvägar i Europa.

En annan väg som imponerade på oss, trots avsaknaden av snäva kurvor och fantastiska vyer, var väg 127 A. Den var inte med på rutten utan hittades tack vare ett tips från en man på en bensinstation. Trots att han inte kunde ett ord engelska lyckades han leda oss rätt.

Vägen började med asfalt. Övergick till grus. Sedan till skogsväg. Till något som endast med god vilja skulle kunna kallas väg bestående av lera för att sedan åter bli skogsväg, grusväg och slutligen asfalt igen.

Superlativen över Rumäniens alla vägar skulle kunna fylla en hel A4 utan att göra dem rättvisa. De måste upplevas.

Sagor och mystik

Södra Karpaterna, eller de Transylvanska alperna som de också kallas, leder in i en sagovärld. Förutom risken, eller chansen, att stöta på Dracula i egen hög person är området mycket vackert och skyltar som pekar mot diverse slott finns i överflöd. De färglada husen i kombination med gröna ängar och tät skog ser nästan artificiella ut sedda från vägarna som ringlar sig runt bergen. Tänk ▶

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjkdhvjksh vjkshdvjkh sdkj-vsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd vkjshd kvjhs dkjvhskjd hvjhs dkjvh sdkjvh kjsdhv kj.

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjkdhvjksh vjkshdvjkh sdkjvsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd vkjshd kvjhs dkjvhskjdhvjsh vkjhs dkjvh sdkjvh kjsdhv kj.

> Att köra vilse är lätt hänt då det inte finns speciellt många vägskyltar.

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjkdhvjksh vjkshdvjkh sdkjvsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd vkjshd kvjhs dkjvhskjdhvjsh vkjhs dkjvh sdkjvh kjsdhv kj.

▶ ”modelljärnväg” så ligger du nära sanningen.

Att köra vilse är lätt hänt då det inte finns speciellt många vägskyltar. Går det förresten att köra vilse när målet inte är bestämt?

Hjälpsamma människor finns det överallt. Någonstans i dessa rumänska alper stannade vi vid en restaurang. Eller det såg ut som en restaurang i alla fall. Den hade skylt och allt.

Osttanten

En äldre dam hälsade oss välkomna med ett stort leende. Ingen i hushållet talade varken engelska, svenska eller spanska men efter mycket förvirring och leenden kom hon slutligen ut med en stor tallrik ost, lite bröd och läsk att dricka. Osten var extremt färsk och smakade grädde. Damen visade var de gjorde osten och att det inte var en restaurang visade sig när det var dags att betala. Hon bara log och ryckte lite på axlarna. Ett par sedlar och många mulțumesc (tack) fick stå som ersättning. Och eftersom hon inte bussade hundarna på oss blev hon säkert nöjd och en historia om konstiga motorcyklister från Sverige rikare.

Världsarv var något av ett tema under resans gång och Rumänien har ett par stycken. Träkyrkor och stora fresco-målningar på kyrkväggar är dock inte riktigt vår grej, även om de var fina att titta på. Däremot var de rumänska husen en ständig källa till fascination. Att ha ett eget hus är en viktig statussymbol och det läggs därför ner mycket tid och pengar på dem. Frågan ”men vad ska grannen säga?” finns nog inte då det knappt finns två hus som är lika. Färgerna varierar lika mycket som storleken och arkitekturen.

Hetvatten

En släng av magsjuka gjorde vistelsen i Rumänien lite längre än tänkt. Boven var maten på en kombinerad pizzeria/bar & hostel. Ett litet tips, ser ett ställe sunkigt ut så är det troligtvis det. Efter detta något obehagliga uppehåll körde vi med visst vemod ut ur Rumänien och in i Ungern. Och trots att vistelsen bara varade i två dagar hanns det ändå med ett världsarv, grottorna i Aggtelek. Även om den guidade turen inte alls var på engelska som utlovat, och den pampiga ljusshowen i slutet lämnade mycket att önska, så var grottorna mycket imponerande.

Efter att ha promenerat ett par timmar i kalla och fuktiga grottorna passar det utmärkt med ett uppfriskande varmt bad. Det finns hundtratals anläggningar, kurorter och hotell att välja mellan som erbjuder termalvatten.

Det var ungefär här som dagarna plötsligt tog slut. Den sista delen av resan blev därför intesiv. Rutten genom Slovakien gjordes spikrak men erbjöd ändå rolig körning genom Tatrabergen där toppen Gerlachovský štít utgör Karpaternas högsta del med sina 2.655 m.ö.h.

I Polen körde vi hela 55 mil på en dag vilket för oss motsvarar ett marathon. Här ledde vår goda framförhållning till att det fick bli en favorit i repris då det inte fanns några hytter på färjan mellan Gdansk och Nynäshamn. För sista gången på resan blåstes liggunderlagen upp och en god natts sömn senare rullade vi återigen på svensk mark. Totalt blev det 42 dagar varav vi körde hoj 41 av dem och sov i tält 32.

Epilog

Efter en lång resa är det lätt att alla platser flyter ihop. Något som hänger kvar är alla möten. I Albanien träffade vi den färgstarka och mycket karismatiska Italienaren Luca som med yviga gester förklarade hur illa han tyckte om Italien. I Italien blev vi bekanta med motorcykelresenären Jean-Luca som arbetade ideéllt med att hjälpa barn i Afrika och som bjöd på en minnesvärd middag.

Två rumänska cyklister övertygade oss på fem minuter att åka till Rumänien istället för Kroatien. Tjecken Ludek gjorde Albanien än mer minnesvärt och roligt. En man på en bensinstation visade ledde oss in på den omtumlande väg 127 A och ett gäng scouter i Slovakien gav oss ett par mycket goda skratt.

Och en sak har vi lärt oss – Europa är fantastiskt. ●

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjkdhvjksh vjkshdvjkh sdkjvsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd vkjshd kvjhs dkjvhskjdhvjsh vkjhs dkjvh sdkjvh kjsdhv kj.

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjkdhvjksh vjkshdvjkh sdkjvsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd vkjshd kvjhsvjskldvj lksdj vlksjdvlkj sdlkv jlskdjv lksjd vlksdvlkj lsdlk sdvs dkjvhskjdhvjsh vkjhs dkjvh sdkjvh kjsdhv kj.

Gkjsdhv shvsdhv kjsdh vkjshdv hsjkdhvjksh vjkshdvjkh sdkjvsjkdvjkshd vjks djkvhs jkd vkjsd vkjshd kvjhsvjskldvj lksdj vlksjdvlkj sdlkv jlskdjv lksjd vlksdvlkj lsdlk sdvs dkjvhskjdhvjsh vkjhs dkjvh sdkjvh kjsdhv kj.

För den ressugne

När man ska ge sig av på en längre tur finns det några saker att tänka lite extra på. Se till exempel till att motorcykelns slitdelar såsom kedja, drev, bromsbelägg och däck är i bra skick. Att provpacka all utrustning och provköra är bra för att få en uppfattning om hur tung motorcykeln blir.

Bensin, försäkring och utrustning är fasta kostnader men boende, mat och aktiviteter är sådant man kan påverka för att hålla kostnaderna nere. Vi tältade mycket och lagade egen mat. Att bo på hotell och att äta på restaurang kostar mer, är bekvämare och kräver mindre packning. Det begränsar dock rörelsefriheten en hel del.

I Europa gäller din trafikförsäkring om du har med ”det gröna kortet”. Beställ från ditt försäkringsbolag. Är resan kortare än 45 dagar gäller oftast din hemförsäkring i alla EU-länder. Kontrollera innan du åker. Beställ EU-kortet från försäkringskassan i god tid och skriv ner numret till SOS International. Karta är bra, men en gps är smidigare och roligare.

Vi valde att köra offroad-hojar, BMW F 800GS. Men Europa har väldigt mycket asfalt så vilken bekväm sport- eller touringhoj som helst duger.

Tack till

Vi vill tacka Ava MC och SW-Motech som snabbt och effektivt har gett oss råd och fixat utrustning. Tack också till Jofama som har hjälpt till med personlig utrustning.